

(vt ait ap[osto]lus) i bonu[m] coopant[ur] o[mn]ia etia[m] mala q[ui] eis p[ro]p[ri]e q[ui] alijs facientibus obliunt. Un[de] etia[m] aliq[ui] in scriptura legi[m] malum appellari bonu[m]. vt h[ic] hiero[ny]m[us] sup[er] Barcu[m]. Baluz inquit iude bonu[m] fuit. s[ed] nobis nec si bonu[m] est illi vt illi: inde sequit[ur] q[uo]d simplici[ter] bonu[m] sit. p[ro]p[ri]e est ac simpli[ter] bonu[m] est q[uo]d in se r[ati]o facienti bonu[m] e[st].

Quatripartita boni acceptio. h

Est eialiquid quod

in se bonu[m] e[st] r[ati]o cui fit. s[ed] no[n] est bonu[m] facie[n]s. vt cu[m] subuenit paup[er]i. s[ed] no[n] p[ro]p[ri]e de[us]. r[ati]o aliq[ui]d bo[n]i in se r[ati]o facienti. s[ed] no[n] ei cui fit. vt cu[m] veritas p[ro]p[ri]e de[us] alicui no[n] obedi[n]ti p[ro]dicat. r[ati]o aliq[ui]d in se r[ati]o facie[n]s r[ati]o cui fit bonu[m]. vt cu[m] veritas p[ro]dicat. p[ro]p[ri]e de[us] credenti. v[er]u[m] Ap[osto]lus. Bonus odor sum[us] deo. alijs odor vite. alijs odor mortis. Est aut[em] aliud q[uo]d nec i[n] se bonu[m] e[st]. r[ati]o facie[n]s nocet r[ati]o damnat nisi peniteat vt malu[m]. valet t[ame]n ad aliq[ui]d. Ut est aut[em] Aug[ustinus] in enchiridion. s[ed] sum me r[ati]o equali r[ati]o imutabil[is] bona trinitate creata sunt o[mn]ia. nec s[ed] me. nec equali. nec mutabiliter bona. s[ed] t[ame]n bona etia[m] singla. Simul v[er]o vniuersa valde bona. q[ui] ex oib[us] p[ro]sistit vniuersitas admirabilis pulchritudo. In q[ui] etia[m] illud q[uo]d malu[m] d[icitu]r: b[ea]t[us] o[rd]inat[us] r[ati]o loco suo possit eminenti[us] co[m]medat bona. vt mag[is] placeant r[ati]o laudabiliora sint o[mn]i[us] compant[ur] malis

Qua[m] mala vniuersitati valet r[ati]o facie[n]s sua p[ro]p[ri]a vt patientib[us] aliena p[ro]p[ri]e elect[is] t[ame]n. i

Hinc patet q[uo]d ex ma

lis q[ui] sunt aliq[ui]d puenit bonu[m] du[m] bona mag[is] placent. r[ati]o laudabiliora existit. Ipsis etia[m] facie[n]s ex malis que faciunt interdu[m] bona pueniunt si s[ed] p[ro]p[ri]e vocati sunt sancti. T[ame]n lib[er]u[m] est vt ait Aug[ustinus] in li. de co[n]u[er]sio[n]e r[ati]o gra[ui]s adeo de[us] o[mn]ia coopant[ur] in bonu[m]. vt si q[ui] horum deu[er]at r[ati]o exorbitat: etia[m] h[ic] ip[s]e eis faciat p[ro]ficere in bonu[m]: q[ui] humiliores redeunt atq[ue] doctores. vt Petr[us]. Illa etia[m] mala q[ui] ab iniq[ui]s fideles p[ro]p[ri]e p[ro]ferunt. vt ait Aug[ustinus] in li. de tri. ip[s]is vitijs p[ro]sunt. vel ad delenda peccata vt ad exercenda p[ro]banda q[ui] iusticia. vt ad demonstranda hui[us] vite miseriam. Ideoq[ue] Job dei manu[m] r[ati]o ap[osto]lus sathane stimulu[m] sensit. r[ati]o vterq[ue] b[ea]t[us] p[ro]fecit. q[ui] malu[m] b[ea]t[us] p[ro]fecit.

Ex p[ro]dictis claudit ostendens esse bonu[m] fieri mala multis modis. k

Si quis igit[ur] diligē

ter attendat q[ui] scripta sunt. facile est ei p[ro]cipere

ex malis bona puenire. r[ati]o ex ea r[ati]o dicitur esse q[uo]d bonu[m] est mala fieri vt esse. no[n] q[ui] malu[m] sit bonu[m]. vt q[ui] bonu[m] sit malu[m] fieri. No[n] est etia[m] bonu[m] malu[m] fieri ab aliq[ui]o. q[ui] no[n] est bonu[m] vt ali quis faciat malu[m]. Si est h[ic] e[st] bonu[m]. p[ro]fecto hui[us] deus auctor esset. q[ui] est auctor o[mn]i[us] boni. Et si hui[us] de[us] auctor e[st]. eo q[ui] auctore h[ic] agit mala. r[ati]o ira eo auctore homo fit deterior. Et si eo auctore h[ic] fit deterior. t[ame]n eo volente h[ic] fit deterior. Id e[st] etia[m] dicere aliq[ui]d fieri deo auctore: q[uo]d deo volente. Deo aut[em] auctore no[n] fit h[ic] deterior. q[ui] no[n] deo volente. vt ait Aug[ustinus]. i li. lxxiiij. q[ui]t. ap[osto]le astruit a minore dices ita. Nullo sapiente ho[m]i[n]e auctore fit h[ic] deterior. Tanta est ista culpa q[ui] in sapiente ho[m]i[n]em cadere neq[ue]t. Est aut[em] de[us] omni ho[m]i[n]e sapiente p[ro]stantior. Multomin[us] q[ui] deo auctore fit h[ic] deterior. Multo est p[ro]stantior dei voluntas q[ui] ho[m]i[n]is sapientia. Illo aut[em] auctore cu[m] d[icitu]r: illo volente dicit[ur] e[st] vitiu[m] voluntatis hui[us] quo e[st] homo deterior: q[uo]d vitiu[m] si longe abest a dei voluntate vt ratio docet. a q[ui] fit querendu[m] est. Ecce ap[osto]le dicit Aug[ustinus]. deo auctore vel volente ho[m]i[n]em no[n] fieri deterior[em]. s[ed] vitio voluntatis sue. No[n] est q[ui] deo auctore q[ui] malu[m] fit ab aliq[ui]o: r[ati]o ita deo volente mala no[n] fiunt.

Quin deo no[n] est ca[usa] vt fit h[ic] deterior. i

Deinde idem aug[ustinus].

querens q[uo]d sit causa vt h[ic] fit deterior. i deo no[n] esse asserit in eode[m] li. sic dices. Ut sit h[ic] deterior. aut in ip[s]o e[st] aut in alio. aut i[n] nihilo. Si in nihilo: nulla ca[usa] est. Si in alio: aut i[n] deo aut in alio q[ui]libet ho[m]i[n]e. aut in eo q[ui] neq[ue] deus neq[ue] homo sit. s[ed] no[n] in deo. Bonu[m] est de[us] t[ame]n causa est. q[ui] aut in ho[m]i[n]e est. aut in eo q[uo]d neq[ue] de[us] neq[ue] ho[m]i[n]e. aut in nihilo. Et ex his ap[osto]le ostendit q[uo]d no[n] est bonu[m] vt fit h[ic] deterior. q[ui] no[n] est de[us] eius rei ca[usa] qui t[ame]n causa bono[rum] est. Et si no[n] est bonu[m] vt homo fiat deterior. non est ergo bonum vt ab eo fiat malu[m]. no[n] ergo vult deus vt ab eo fiat malum.

Alii p[ro]bat q[uo]d deo auctore no[n] fiunt mala. m

Item aliter etiam

ostendit q[uo]d deo auctore. i. volente no[n] fiunt mala. q[ui] ip[s]e no[n] est ca[usa] tendendi ad no[n] esse. Tendere est ad no[n] esse malu[m] e[st]. Ip[s]e aut[em] auctor mali no[n] est. Tendit v[er]o ad no[n] esse q[ui] opat[ur] malum. no[n] q[ui] deo auctore e[st] q[ui] aliq[ui]s opat[ur] malu[m]. No[n] e[st] q[ui] bonu[m] q[ui] aliq[ui]s opat[ur] malu[m]. q[ui] t[ame]n boni deus auctor e[st]. hoc aut[em] Aug[ustinus]. i eode[m] li. ap[osto]le explicat ita dices. Qui o[mn]i[us] que sunt auctor